

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

4 V. B. Virgo debeat dici mater Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

1. 2. art. 2. ralis mater Christi. Sicut enim supra dictum est, corpus Christi non est de celo allatum sicut Valentinus hereticus posuit: sed de Virgine matre sumptum, & ex purissima sanguinibus eius formatum. Et hoc solum requiritur ad rationem matris: ut ex supra dictis patet. Vnde Beata Virgo verè est mater Christi.

Ad primum ergo dicendum, quod (sicut supra dictum est) paternitas, siue maternitas, & filiatio, non competunt in quacumque generatione, sed in sola generatione viuientium. Et ideo si aliqua inanimata ex aliqua materia fiant: non propter hoc consequitur in eis relatio maternitatis, & filiationis: sed solum in generatione viuientium, qua proprie natiuitas dicitur.

Ad secundum dicendum, quod sicut Damasc. dicit in 3 lib. natiuitas temporalis, qua Christus est natus propter nostram salutem, est quodammodo secundum nos: quoniam natus est homo ex muliere, & tempore conceptionis debito. Super nos autem, quoniam non ex semine, sed ex Spiritu Sancto, & sancta Virgine supra legem conceptionis. Sic igitur ex parte matris natiuitas illa fuit naturalis, sed ex parte operationis Spiritus Sancti fuit miraculosa, vnde B. Virgo est vera, & naturalis mater Christi.

Ad tertium dicendum, quod (sicut supra dictum est) resolutio feminis semina non perimit ad necessitatem conceptus, & ideo resolutio feminis non ex necessitate requiritur ad matrem.

Hi duo articuli explicati sunt in prima disputatione huius tomi.

ARTICVLVS IV.

Virum B. Virgo debeat dici mater Dei.

191. **A**d quantum sic proceditur. Videtur, quod B. Virgo non debeat dici mater Dei. Non enim dicendum est circa diuina mysteria, nisi quod ex sacra Scriptura habetur. Sed nunquam in sacra Scriptura legitur, quod sit mater aut genitrix Dei: sed quod sit mater Christi, vel mater pueri: ut patet Mat. 1. Ergo non est dicendum quod Beata Virgo sit mater Dei.

2. Præterea, Christus dicitur Deus secundum diuinam naturam. Sed diuinam naturam non accepit initium essendi ex Virgine, ergo B. Virgo non est dicenda mater Dei.

3. Præterea, Hoc nomen Deus, communiter predicatur de Patre, & Filio, & Spiritu Sancto. Si ergo Beata Virgo est mater Dei, videtur sequi, quod B. Virgo sit mater Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, quod est inconueniens. Non ergo B. Virgo debet dici mater Dei.

Sed contra est, quod in capitulis Cyrilli approbatis in Ephesina synodo legitur. Si quis non confiteretur Deum esse secundum veritatem Emmanuel, & propter hoc Dei genitricem sanctam Virginem (genuit enim carnaliter carnem factum Dei Verbum) anathema sit.

192. art. 11. Respondeo dicendum, quod (sicut supra dictum est) omne nomen significans in concreto naturam aliquam, potest supponere pro qualibet hypostasi illius nature. Cum autem vnio incarnationis sit facta in hypostasi (sicut supra dictum est) manifestum est quod hoc nomen Deus, potest supponere pro hypostasi habente humanam naturam, & diuinam. Et ideo quicquid conuenit diuine nature, vel humane, potest attribui illi persone, siue secundum quod pro ea supponitur nomen significans diuinam naturam, siue secundum quod pro ea supponitur nomen significans humanam naturam. Concipi autem & nasci persona attribuitur, & hypostasi, secundum naturam illam, in qua concipitur, & nascitur. Cum igitur in ipsi principio conceptionis fuerit humana natura assumpta à diuina persona (sicut prædictum est) consequens est, quod verè possit

Fr. Suarez, Tom. 2.

A. dici, Deum esse conceptum, & natum de Virgine. Ex hoc autem dicitur aliqua mulier alicuius mater, quod cum concepit, & genuit: vnde consequens est, quod B. Virgo verè sit mater Dei: solum enim sic negari posset, B. Virginem esse matrem Dei, si vel humanitas prius fuisset subiecta conceptioni, & natiuitati, quam homo ille fuisset filius Dei (sicut Photinus posuit) vel humanitas non fuisset assumpta in vnitatem personæ, vel hypostasis Verbi Dei, sicut posuit Nestorius. Vtrumque autem horum est erroneum, vnde hereticum est negare B. Virginem esse matrem Dei.

Ad primum ergo dicendum, quod hæc fuit obiectio Nestorij. Quia quidem soluitur ex hoc, quod licet non inueniatur expresse in Scriptura dictum, quod B. Virgo sit mater Dei: inuenitur tamen expresse in Scriptura, quod Iesus Christus est verus Deus, ut patet 1. Ioan. vlt. & quod B. Virgo est mater Iesu Christi, ut patet Mat. 1. Vnde sequitur ex necessitate ex verbis Scripturæ, quod sit mater Dei. Dicitur etiam Rom. 9. quod ex Iudeis est secundum carnem Christus, qui est super omnia Deus benedictus in secula. Non autem est ex Iudeis nisi mediante B. Virgine. Vnde ille, qui est super omnia Deus benedictus in secula, est verè natus ex B. Virgine, sicut ex sua matre.

Ad secundum dicendum, quod illa est obiectio Nestorij, sed Cyrillus in quadam epistola contra Nestor. eam soluit, sic dicens. Sicut hominis anima cum proprio corpore nascitur, & tanquam vnum reputatur: & si volueris quispiam dicere, quod est genitrix carnis, non tamen & anime genitrix, nimis superflue loquitur. Tale aliquid gestum percipimus in generatione Christi: natus est enim ex Dei Patris substantia Dei Verbum: quia verò carnem assumpsit, necessarium est confiteri, quod natus est secundum carnem ex muliere. Dicendum est ergo, quod B. Virgo dicitur mater Dei, non quia sit mater Diuinitatis, sed quia persone habentis diuinitatem & humanitatem, est mater secundum humanitatem.

Ad tertium dicendum, quod hoc nomen Deus, quamuis sit commune tribus personis: tamen supponit quandoque pro sola persona Patris, quandoque pro sola persona Filij, vel Spiritus Sancti: ut supra habitum est. Et ita cum dicitur, B. Virgo est mater Dei, hoc nomen, Deus supponit pro sola persona Filij incarnata.

ARTICVLVS V.

Virum in Christo sint due filiationes.

192. **A**d quantum sic proceditur. Videtur, quod in Christo sint due filiationes. Natiuitas enim est causa filiationis. Sed in Christo sunt due natiuitates, ergo etiam in Christo sunt due filiationes.

2. Præterea, Filiatio, qua quis dicitur filius alicuius, ut matris, vel patris, dependet aliquantulum ab ipso, quia esse relationis, est ad aliud aliquantulum se habere, vnde & interempto vno relatiuorum, interimitur aliud. Sed filiatio æterna, qua Christus est filius Dei Patris, non dependet à matre, quia nulum æternum dependet à temporali, ergo Christus non est filius matris filiatione æterna. Aut ergo nullo modo est filius eius, (quod est contra prædicta) aut oportet quod sit filius eius quadam alia filiatione temporali. Sunt ergo in Christo due filiationes.

3. Præterea, Vnum relatiuorum ponitur in definitione alterius, ex quo patet, quod vnum relatiuorum specificatur ex alio. Sed vnum, & idem non potest esse in diuersis speciebus, ergo impossibile videtur quod vna, & eadem relatio terminetur ad extrema omnino diuersa. Sed Christus dicitur filius Patris æterni, & matris temporalis, qui sunt termini omnino diuersi, ergo videtur, quod non possit eadem relatione Christus dici filius Patris, & matris. Sunt ergo in Christo due filiationes.

L. 2

Sed

Inuenitur in epistola qua habetur inter opera Cyrilli tom. 4.

192. dist. 8. ar. 5. Et quod. 1. ar. 3. & opus 3. ca. 219.

art. præced.